

कामं न सोऽकल्पत पैतृकस्य सिंहासनस्य प्रतिपूरणाय ॥ १ ॥
 तेजोमहिम्ना पुनरावृतात्मा तद्याप चाभीकरपित्रुरेण ॥ ३९॥
 तस्मादधः किञ्चिदिवावतीणीवसंस्पृशन्तौ तपनीयपीठं ॥ १ ॥
 सालक्तकौ भूपतयः प्रसिद्धैर्ववन्दिरे मौलिभिरस्य पादौ ॥ ४०॥
 मणौ महानील इति प्रभावादल्पप्रमाणेऽपि यथा न मिथ्या ॥ १ ॥
 शब्दो महाराज इति प्रतीतस्तथैव तस्मिन्युयुजेऽर्भकेऽपि ॥ ४१॥
 पर्यन्तसञ्चारितचामरस्य कपोललोलोभयकाकपक्षात् ॥ १ ॥
 तस्याननादुच्चरितो विवादश्चस्वाल वेलास्वपि नार्णवानां ॥ ४२॥
 निर्वृत्तजाम्बूनदपट्टशोभे न्यस्तं ललाटे तिलकं दधानः ॥ १ ॥
 तेनैव शून्यान्यरिसुन्दरीणां मुखानि स स्मेरमुखश्चकार ॥ ४३॥
 शिरीषपुष्पाधिकसौकुमार्यः खेदं स यायादपि भूषणेन ॥ १ ॥
 नितान्तगुर्वीमपि चानुभावादुरं धरित्र्या बिभराम्बभूव ॥ ४४॥
 न्यस्ताक्षरामक्षरभूमिकायां कात्स्न्येन गृह्णाति लिपिं न यावत् ॥ १ ॥
 सर्वाणि तावच्छ्रुतवृद्धयोगात्फलान्युपायुंक्त स दण्डनीतेः ॥ ४५॥
 उरस्यपर्याप्तनिवेशभागा प्रौढोभविथन्तमुदीक्षमाणा ॥ १ ॥
 सञ्जातलज्जेव तमातपत्रच्छायाकृत्लेनोपजुगूह लक्ष्मीः ॥ ४६॥
 अनश्रुवानेन युगोपमानमबद्धमौर्वीकिणलाञ्छनेन ॥ १ ॥
 अस्पृष्टखड्गत्सरुणापि चासीद्रक्षावती तस्य भुजेन भूमिः ॥ ४७॥
 न केवलं गच्छति तस्य काले ययुः शरीरावयवा विवृद्धिं ॥ १ ॥
 वंश्या गुणाः खल्वपि लोककान्ताः प्रारम्भसूक्ष्माः प्रथिमानमापुः ॥ ४८॥